

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt III. De beneficentia erga infideles exercenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

minum, & abjectio plebis. Quam vero constanter in amore ingratissima & pesima gentis perseveraverit, quam ardenter necmatus, & capitalissimo odio habitus ab inimicis, civibus, & populatis suis, inimicos ipse dilexit, quam facilis ad ignoscendum suosmet hostibus, & interfectoribus immanissimis & efferaffissimis, fuerit in ipso servore tanti sceleris mortis sua, locupletissime testatur, vel una ejus oratio: *Pater dimittit illu, quia nesciunt quid faciunt.*

C A P V T III.

De beneficentia erga infideles exercenda.

Nihil aequum juvat ad Barbarorum fidem beneficentiamque conciliandam, quam erga ipsos beneficentia, que a charitate orum habet: dic enim non possum, quam sit ad persuadendum efficaciam charitatis, & visea digna Apostolo, juncta simul cum beneficentia: beneficentiam autem appello, qua fratrum saluti fortunisque consilimus. Hanc in omni Rectore adversus subditos magnopere necessariam esse eleganter Gregorius ostendit: *Egenis (inquit) mentem doctrina sermo non penetrat, si bunc apud eum animum manus misericordie non committat. Tunc autem verbi semen facile germinat, quando hoc in audiens periclo pietas praedicatorum rigat. Nam quasi jure, ut diximus, a percipienda predicatione gregi animus frangitur, si cura exterioris subsistat a Pastore negligatur. Quare si lucta animarum sumus, compendiaria via beneficentia est: ea enim facie animos expugnat ac devincit, quicquid vult copiose perorat, atque persuaderet. Nam ideo Chisti Apostoli uolum signa tam ad fidem astruendam fuerint potentia, quod omnia propter hominum utilitati impenderentur. Inde faciliter conciliati animi hominum salutis consilia, ab optimis de se meritis hauriebant: *mortues, inquieti, suscitare, leprosos mundare, infirmos curare, demonis ejicere, & ad cumulum omnium, quod gratis accipisti, gratis date.* Hoc extrellum si sinceritate Evangelio digna in Dei praeconibus gentes certarent, quamvis barbarae, quamvis feræ, brevi profecto mansuerent, omnique illa feritate deposita, lenissimo Christi jugo victa colla submitterent. Et canes, & pisces, & ipsi immanes leones beneficia sentient, & ea gratitudinem sua argumenta historicis conscribenda dedeunt, que homines nisi flectant, falsoe planè monstrant.*

Habemus etiam in hoc exemplum, quod Apostolus Paulus in procurandis proximorum subsidij etiam terrenis edidit: *In carnibus, ait S. Chrysostomus, non in spiritualibus solum plurima sollicitudin ac providentia sua documenta praestabat. Audi quomodo pro una muliere ad universum scribat populum: Commodo autem robis Phaben sororem meam, que est in ministerio Ecclesiæ, que est in Cenchræ, ut eam suscipiat in Domino dignam sanctum, & assistat ei, in negotio quoconque vestri indigerit. Et iterum: Nostru, ait, domum Stephanæ, ut & vos subditis situ hujusmodi. Et rursus. Cognoscite, que hujusmodi sunt. Post confirmans idem exemplo Elizei Prophetæ, addit: nec de viatico illorum quos evocabat curam gerere designatus est. Tito scribens, ait: Zenam legisperi, & Apollo sollicitate pra-*

Thom. à ſu Oper. Tom. I.

mittit, ut nil illi defit, &c. Qui autem pro uno servito fugitivo Onfisimo, & qui ex rebus Domini multa subfraxerat, integrum omnique aff. du epifolam plenam ad Philem. sine cunctatione composuit, qualis circa alios fuerit perpende. Unum enim ille pudore dignum putavit, aliquid scilicet pro cuiuslibet salute negligere. Propter hoc agebat omnia, nec omnino quicquam pro hu, qui salvandi erant, cunctabatur impendere, non verba, non pecunias, non corpus ipsum. Quoniam, inquit, libenter impendam, & superimpendat ipse pro animabus vestris. Hac enim expeditissima ad conciliandos Evangelio homines via est. Sentiant Insiders, sentiant Catechumeni, sentiant Neophyti, patrem & advocatum. Pro iis sapientiam interpellat apud Ducem & Magistrorum, hos a militum injuriis uectur, horum egestati consular, vel propria mendicitate. Si quid acerbius designandum erit in aliquem, hujus ipse administer non sit. Thesau- rizer potius filii parens, ac non solum sua, sed & felibenter impenda, & superimpenda pro animabus eorum, liceat plus diligens minus ipse diligitur neque darum requirat, sed fruetur.

Præterea in Christianis non solum barbarissimæ nationes, sed & Japonenses, & Chinentes nihil ita suspicunt a que administrantur, quam beneficentiam, & liberalitatem: præscriptum cum ea ad sedetondate perspectant: quia in eti illios, maximè vele inter Indos, stipem vitem, aut pusillum frumenti, qui ultra alteri prebeat vix inventur: sunt enim in agrotos parum misericordes, in senes, & egentes illiberales, in oppressos laboribus & arumnis, inhomani. In contrariis igitur ministeriis resplendet Christiana charitas, qua in beneficentia sita est: que excolenda & verbis & factis a ministro Christi. Quare ejus studium in conversione infidelium inter alia sit, operari bonum ad omnes, neque pigate Evangelij ministrum agrotos visitare, xenio aliquo recreare, famelicum cibario saltuum pane palece, nudum operire, pauperem, cui non est adiutor, a divinitate calumnijs & potentia eripere, pro afflictis Principem Magistrum convenire, caliber matrimonio honeste quæsito collocare, rem familiarem consilio augere, morientibus sedulè & benignè astante, sepulturam curare, eos qui queruntur ad mortem eripere, lites & dissidia componere: omni denique officiij genere cumulatae prosequi: si quidem certissime sit Christo Christianæque Religioni honorem maximum ad spiritualem fratrum salutem viam apertam, sibi præmium copiosum parati: si verum illud est quod veritas ipsa dixit: Mathe. 25. *Quod minimus istu fecisti, mibi fecisti.*

C A P V T IV.

Oportere Ministros ante omnia sibi ipsis attendere.

Primum, & ante omnia præ oculis habendum est, ne celus alios promovendi, sive ad fidem convertendi, adeo fervens & ardens sit, ut sui iura à Ministris neglecta alijs existiment se commodè posse confulere: nam & charitas, que tanta ac tam præclara virtus est, ordinata esse debet, idque adeo necessarium esse, ut si ordinata non sit, nec charitas quidem sit, sed aliquis alius effectus charitatem simulans. Oido autem præcipuus hic est, ut in ijs